

Resolució 790/2021, de 26 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 601/2021

Administració reclamada: Institut Català de la Salut

Informació reclamada: Nomenaments provinents de borses de treball.

Sentit de la resolució: Desistiment

Resum: Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas el procedent serà que l'Administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes indicats.

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Representants dels treballadors. Personal. Borses de Treball. Reclamació contra recurs d'alçada. Desistiment del reclamant.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 de juliol de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 601/2021, presentada per un representant dels treballadors contra l'Institut Català de la Salut (ICS), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 de març de 2021 la persona reclamant demana a l'ICS: "Relació de nomenaments fets arran de l'última baremació de persones realitzada en data 19 de febrer de 2019 que provenen de les diferents borses de treball (una borsa de treball per cada categoria professional tal i com es publiquen), de la Gerència Territorial Catalunya Central identificant-les amb el seu nom i cognoms i les xifres 4a, 5a, 6a i 7a del NIF (tanmateix, si les persones de la llista són identificades a les borses afectades amb les cinc darreres xifres del NIF, llavors que siguin aquestes les xifres del NIF que se'ns facilitin), especificant la borsa de la qual provenen (la borsa de la categoria professional), la data d'inici del nomenament, i la data de fi del nomenament si és coneguda".
3. El 30 de març de 2021 l'ICS estima la sol·licitud i indica que facilitarà a la persona reclamant la informació sol·licitada dins del termini de 30 dies.

4. El 20 d'abril de 2021 la persona reclamant presenta un recurs d'alçada en relació amb la informació rebuda, en atenció a les següents consideracions: "Mitjançant la present us demano que estimeu aquest recurs d'alçada a la notificació 9067/141228/2021, practicada avui 19 d'abril de 2021 per la Direcció de Recursos Economicofinancers, Persones i Suport de la GTCC, i que s'esmeni el full de càlcul que s'ha posat a la meva disposició amb nom d'arxiu NOMENAMENTS BORSA GTCC (19-02-2019 a 08-03-2021).xlsx, ja que: 1.- No inclou aquells nomenaments provinents de la borsa de treball que no tenen data de finalització. 2.- Inclou categories no concordants amb la borsa de la qual provenen (la borsa de la categoria professional). Per exemple indica les categories "TÈCNIC/A ESPECIALISTA" o "TÈCNIC/A ESPECIALISTA G.S", sense indicar l'especialitat, tal i com sí s'especifica en la Borsa de Treball de l'ICS. Respecte la data de finalització, com vaig indicar en la sol·licitud amb número de registre 9015-364912/2021, es demana "la data de fi del nomenament si és coneguda", d'acord amb el que s'estableix en la Instrucció de la Direcció Gerència de l'ICS 2/2010 "Procediment per a la formalització de nomenaments i contractes de caràcter temporal del personal de l'ICS", en els nomenaments temporals d'estatutaris interins "Es farà constar la data de finalització sempre que sigui possible. Si no pot constar, aquesta estarà condicionada per l'extinció de la causa que motiva el nomenament". Per tot l'exposat demano: 1.- Que si no és possible que consti la data de finalització, aquesta dada quedi en blanc. 2.- Que s'indiqui la categoria exactament igual a com s'indica en la Borsa de Treball de la qual provenen".
5. El 30 de juny de 2021 l'ICS resol el recurs indicat d'acord amb les següents consideracions: "Recent doctrina del Tribunal Suprem, de la qual aquest Institut només ha tingut coneixement amb posterioritat al dictat de la resolució estimatòria executada mitjançant el lliurament del llistat de dades objecte d'aquest recurs, continguda en la STS número 160/2021, de 9 de febrer, de la Sala del Contenciós Administratiu (dictada plenament vigent la legislació que regula el dret a accedir a la informació pública i quan ja s'ha incorporat en el dret intern la nova legislació europea en matèria de protecció de dades) ha vingut a aclarir quins són els límits de la comunicació o cessió als delegats sindicals o representants legals dels treballadors de dades personals sense el consentiment previ dels seus titulars quan es formulen sol·licitud d'obtenció de informació sindical per part de sindicats, delegats sindicals o representants legals dels treballadors. Aquesta doctrina (que confronta l'exercici de drets fonamentals com són, per un costat, el de la llibertat sindical i, per l'altre, els vinculats a la privacitat i protecció de dades personals) estableix que els representants sindicals no es poden emparar ni en les previsions de la LOLS ni en les de l'EBEP per a formular peticions d'informació sindical que poden anar en detriment de la protecció de dades personals de tercers, i que el marc normatiu que

regula el dret d'informació dels delegats sindicals del personal estatutari abasta l'article 40.1.a) TREBEP i l'article 10.3.1a de la Llei Orgànica de Llibertat Sindical (LOLS). En aquesta doctrina el Tribunal Suprem considera que la mera invocació, sense cap justificació, de la representació sindical, no justifica l'accés a tot tipus de documentació, si no es vol per aquesta via buidar de contingut el dret fonamental a la protecció de dades personals, quan el titular d'aquestes dades ignori l'ús que es fa de les seves dades, perdent el seu poder de disposició, en supòsits en els que no es justifica la concurrència d'alguna de les excepcions legalment establertes. Val a dir, finalment, que tots aquests raonaments són perfectament extrapolables, encara amb més motiu, a la ponderació entre drets mereixedor de tant diferent rang i protecció com son, per un costat, el dret a accedir a la informació pública (dret de rang merament legal i establert pel legislador ordinari) i els drets fonamentals inherents a la protecció de dades personals (drets fonamentals de rang constitucional, establerts pel poder constituent i objecte de regulació reforçada mitjançant llei orgànica), raonaments que han de portar, en conseqüència, a similars conclusions quan la petició de cessió o comunicació no consentida de dades personals de tercers es pretén fonamentar exclusivament en el dret a l'accés a la informació pública, com cal entendre es produeix en aquest cas, ja que malgrat la coneguda 3.- En conclusió, vista la manca absoluta de motivació en la sol·licitud pel Sr. xxxx, en aplicació de la legislació vigent en matèria de protecció de dades personals i atenent a la clara doctrina del Tribunal Suprem abans exposada, es constata que no existeix habilitació legal que autoritzi a l'ICS a lliurar, entre les dades sol·licitades per a esmenar les anteriorment lliurades, cap dada personal, motiu pel qual procedeix estimar parcialment el recurs d'alçada interposat, de forma que només es lliuraran aquelles dades addicionals que no consisteixen en dades personals que permetin la identificació dels seus titulars. En relació amb les alegacions formulades pel recurrent relatives al contingut de la informació lliurada en execució de la resolució estimatòria de la seva sol·licitud i sens perjudici del que s'acaba d'exposar en el fonament jurídic anterior, es constata que, efectivament, en el full de càlcul que se li va lliurar al Sr. xxxx, amb nom d'arxiu "*NOMENAMENTS BORSA GTCC (19-02-2019 a 08-03-2021).xlsx*", no s'havien incorporat els nomenaments de personal estatutari temporal sense data de finalització certa i que en les categories consignades en alguns dels nomenaments relacionats, s'havia emprat una denominació de la categoria no plenament coincident amb l'emprada en la borsa de treball. Per aquest motiu, i amb l'objectiu de fer compatible l'esmena d'aquelles omissions i errades amb el dret a la protecció de les dades personals de les persones nomenades en els termes exposats en el fonament jurídic 3, les dades relatives a la

correcta denominació de les categories es facilitaran mitjançant un quadre comparatiu en el qual faran constar les categories la denominació de les quals és objecte de correcció i la seva denominació correcta, mentre que pel que fa als nomenaments sense data de finalització que per error no constaven en el llistat lliurat, es facilitaran mitjançant el lliurament d'un nou llistat complementari en format de full de càlcul, en el qual no s'hi contindrà cap dada personal que permeti identificar les persones nomenades. Per tot això, d'acord amb el que estableixen els articles 112 i 121 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les Administracions Públiques (LPCAP), resolc: Primer.- Estimar parcialment el recurs d'alçada interposat pel Sr. xxxx el 20 d'abril de 2021, contra la comunicació i lliurament de dades efectuada en data 20 d'abril de 2021 en execució de la resolució d'aquesta direcció gerència de 30 de març de 2021, i lliurar-li en annex a aquesta resolució, mitjançant un arxiu de full de càlcul, la següent informació: 1.- Un quadre comparatiu en el qual es fan constar les categories dels nomenaments la denominació de les quals és objecte de correcció i la seva denominació correcta. 2.- Un llistat complementari de nomenaments en format de full de càlcul, relatiu al període sol·licitat, en el qual hi constaran, sense consignació de cap dada personal, els nomenaments sense data de finalització que no constaven en el primer llistat lliurat”.

6. La Reclamació presentada l'1 de juliol de 2021 reitera l'objecte de la sol·licitud inicial i del recurs d'alçada i manifesta que necessita aquesta informació per a l'exercici de les seves funcions representatives.
7. El 13 de juliol de 2021 la GAIP requereix a la persona reclamant l'esmena de la Reclamació, als efectes de concretar quina és la informació sol·licitada que no li ha estat facilitada. Invoca l'article 68 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, i adverteix a la persona reclamant que si no repara l'esmena en el termini de 10 dies es considerarà desistida la Reclamació.
8. El 21 de juliol de 2021 la persona reclamant repara l'esmena requerida en els termes següents: “1. El llistat lliurat per la Direcció Gerència de l'ICS mitjançant la resolució al meu recurs d'alçada no és el llistat demanat inicialment ni posteriorment en el recurs d'alçada a notificació 9067/141228/2021, sinó un llistat que només inclou aquells nomenaments que no tenen data de fi i per altra banda un full d'Excel amb una taula de conversió de les categories professionals que van posar erròniament en el primer llistat lliurat amb les categories correctes dels llistats de la borsa de treball. 2. Jo amb aquestes dades no puc treballar perquè hauria de fer conversions de dades per aconseguir la informació que inicialment vaig demanar, i per tant no puc complir amb les meves tasques sindicals. 3. Per

això demano que l'ICS em faciliti la informació tal i com vaig demanar inicialment i amb la petició d'esmenes realitzada en el recurs d'alçada precitat.

9. El 27 de juliol de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'ICS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
10. El 27 de juliol de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
11. El 17 d'agost de 2021 la GAIP rep l'informe de l'ICS, que fa els manifestacions següents:
"L'Institut Català de la Salut considera, en primer terme, que aquesta reclamació davant la GAIP ha de ser inadmesa, en tant que l'ordenament jurídic de procediment administratiu comú (tant pel que fa a la legislació bàsica estatal, com pel que respecta a la Llei 26/2020 catalana) no preveu una via de doble recurs administratiu, sinó que només possibilita substituir potestativament la via de recursos per un procediment especial regulat en una llei ordinària. Cal tenir en compte que l'article 149.1.18a de la Constitució Espanyola atribueix a l'Estat, entre altres aspectes, la competència per regular el procediment administratiu comú, sense perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les Comunitats Autònomes, així com el sistema de responsabilitat de totes les Administracions Públiques. En aquest sentit, la reclamació troba el seu fonament jurídic en l'article 112.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant LPAC), el qual estableix que: (...) Per tant, la mateixa llei catalana de procediment administratiu comú es refereix a aquests procediments d'impugnació, reclamació, conciliació, mediació i arbitratge establerts per llei, com és el cas de les reclamacions a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública com a conseqüència de la promulgació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant Llei 19/2014), com procediments de substitució dels recursos ordinaris establerts en la normativa de procediment administratiu comú. En idèntics termes es pronuncia la normativa estatal bàsica de transparència. (...) En aquest sentit, cal tenir en compte que la normativa estatal bàsica estableix (art. 123 Llei 39/2015) que els actes administratius que posen fi a la via administrativa poden ser recorreguts potestativament en reposició davant del mateix òrgan que els hagués dictat o bé ser impugnats directament davant l'ordre

jurisdiccional contenciós administratiu. Per tant, aquest recurs ordinari és un tràmit potestatiu, que en tot cas pot ser substituït per un procediment establert en una llei ordinària com és el procediment regulat en l'article 29 i següents del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, però que en cap cas possibilita la utilització d'una doble via de recursos, com es podria despendre del redactat donat a l'article 29 d'aquest decret. Per tant, atenent a la normativa tant bàsica com catalana de procediment administratiu comú, el procediment establert en el Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública no pot contravenir la mateixa llei catalana de procediment administratiu, ni la normativa bàsica estatal, establint un procediment de reclamació que vulneri el principi de legalitat, el qual possibiliti als recurrents poder interposar una reclamació davant de la GAIP contra les resolucions tan expressives com presumptes d'un recurs d'alçada quan els recurrents han optat de forma potestativa i voluntària per recórrer en alçada una actuació administrativa. En base al marc normatiu de referència que hem esmentat en els punts anteriors, una possible interpretació per salvar la constitucionalitat dels articles 39.1 i 42.1 de la Llei 19/2014, és que només seria procedent legalment la doble via successiva en els casos en què no s'hagués admès la reposició o s'hagués donat per desistits als recurrents, supòsits que no es donen en la Reclamació 601/2021 objecte d'aquest informe. Altrament, ens trobaríem davant d'un procediment de reclamació nul de ple dret, tal i com estableix l'article 47.2 LPAC. En conclusió, aquests procediments de substitució establerts en una llei ordinària, dels recursos d'alçada i potestatiu de reposició, com és el procediment establert en el Decret 111/2017, no poden contravenir la normativa estatal bàsica ni la pròpia autonòmica (...) En tant que la reclamació davant la GAIP és substitutiva dels recursos administratius de reposició o alçada (en quant és la legislació bàsica estatal la que, de forma excepcional, habilita per a poder dur terme aquesta substitució), es troba vinculada per aquesta limitació. Raó per la qual, en base als arguments exposats per la mateixa GAIP, cal que aquest mateix organisme inadmeti la reclamació 601/2021 en base a la mateixa argumentació esgrimida en la Resolució 792/2019PR, més si tenim en compte que el recurrent ha optat per la via de recursos establerta en la normativa bàsica de procediment administratiu enlloc d'efectuar la corresponent reclamació a la GAIP. Per tant, cal considerar la resolució del recurs d'alçada objecte de la reclamació davant la GAIP com un acte administratiu ferm contra el qual només és possible interposar un recurs extraordinari de revisió o bé un recurs contenciós administratiu, raó per la qual escau la inadmissió d'aquesta reclamació 601/2021, per haver optat voluntàriament el recurrent per la via de recursos establerta en la normativa de procediment administratiu". Pel que fa al

fons de la Reclamació, l'ICS reitera els arguments de les seves resolucions de la sol·licitud i del recurs d'alçada.

12. El 26 d'agost de 2021 la GAIP rep una comunicació de la persona reclamant que posa de manifest el seu desistiment de la Reclamació, en atenció al criteri expressat per resolucions anteriors de la GAIP, segons les quals les resolucions de recursos d'alçada només poden ser impugnades en via contenciosa administrativa.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat,

tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desistiment

Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas el procedent serà que l'Administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes indicats.

L'antecedent 12 posa de manifest que la persona reclamant ha indicat explícitament la seva voluntat de desistir d'aquest procediment i, per tant i en aplicació de les consideracions fetes al paràgraf anterior, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de formular cap altre declaració.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 d'agost de 2021, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 601/2021 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.